

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2009

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 19.11.2009. године

НАСТАВЉЕНО 19.11.2009. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09:30 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни

- заменик тужиоца за ратне злочине **Кнежевић,**
- те оптужени **Малић** и
- бранилац адвокат **Драгана Заклан**
- приступио је и сведок **Дошеновић Горан.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Да се

НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Саслушањем сведока Дошеновић Горана.

Сведок ГОРАН ДОШЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете позвати сведока. Добра дан господине Дошеновићу, станите за овај пулт. Пред судом је сведок, Ваше име и презиме?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Дошеновић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошеновић Горан, рођен?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: 1965.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1965 године, од оца?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станка, где сте рођени?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Батковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Батковићи или?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Батковци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батковци, општина?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Сански Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сански Мост, Република БиХ. Шта сте по занимању?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Радник, руковалац јамске механизације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник, запослен је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањен у Приједору?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесте, Љубија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубија, има ли нека улица и број?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Тоне Перић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тоне Перића, број?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Л-3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Л-3. Да ли знате против кога се води овај поступак?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете тог човека?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим у каквом сродству?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади. Упозорен, опоменут те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дошеновићу, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте

у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања не морате одговарати, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, ништа не смете прећутати. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас, гласно.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Дошеновићу, кажете познајете Малић Ненада?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се знате са њим, од детињства или каснијих времена?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па не баш дуго, па негде од 1991., 1992. ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991., 1992.?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Санског Моста?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се знате, колико га добро знате?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па не знам баш најбоље али знам га онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате што се њему суди овде, што је оптужен, за шта је оптужен?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, а да ли Ви знате шта о том догађају?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па директно не баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А индиректно?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па онако чула-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула-казала.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да чујемо шта сте чули? Оно што знате, што Вам је познато, што сте чули, ево испричајте нам.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Поводом случаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, о томе, друго нас не занима.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па чуо сам ето да се десило неко убиство, да се сумња да је он, е сад колико је то истина, није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули, шта сте чули, где сте чули, од кога сте чули?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па то је углавном била прича на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ратишту прича?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја, 1992., 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта сте чули? Од кога сте чули? Конкретно шта сте чули, шта, да је убио овај некога, да је некога истуко, разумете?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не могу да се сетим од кога сам тачно то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, шта? Конкретно шта сте чули?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па за то убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то убиство?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја, које се наводи да је он учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је убио, колико људи је убио, жена, деце, како, да ли икаквих детаља тог типа?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то Вама неки познати људи, непознати људи, разумете?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не знам то, не знам те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате те људе. По тим причама где је то било?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да је било у Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Старом Мајдану. Конкретно где је Стари Мајдан, ипак није то тако довољно прецизно, ваљда може нешто прецизније у некој кући, нечијој кући, код њега, код другога, код тих људи?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Код кафане али не знам како се зове, једне кафане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо била нека кафана? Да ли Ви знате?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Кафић, кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тај Стари Мајдан, јесте ли били тамо у том Старом Мајдану?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има тамо нека кафана?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па има, била је та кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви свраћали у ту кафану?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па једно три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три пута. Да ли знате ко је држао ту кафану?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Момир Мршић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момир Мршић, знате човека?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тамо у тој кафани кад се то десило?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да ли је неко био томе присутан од вама познатих људи?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нисам чуо. Ја сам био ту, значи кад се то десило после тога сам био, пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар минута?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Био сам ту пар минута након тога што се то десило, значи кад се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте за то када?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па чуо сам унутра од Момира кад сам дошао да се нешто десило али ми није рекао директно шта се десило, ни ко, ни шта, ни ништа. Рекао је да је било неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Само ми је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих проблема, у вези чега проблема?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Није ми ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напили се људи па певали неке непримерене песме или шта?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Није ми ништа то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разбијали чаше, флаше, каквих проблема?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Само ми је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сад знате, после сте чули на ратишту да је Малић урадио нешто, је ли?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па тако се причало да је урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причало се?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако нам и мало пре рекосте и како сте Ви то што се причало повезали са оним да је било неких проблема и Ви наишли пар минута након тих проблема. Како сте Ви то што сте чули на ратишту, после не знам ни ја колико времена, повезали са тим проблемима о којима Вам је говорио Мршић, а не знате ни о каквим, разумете? Господине Дошеновићу.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас морам подсетити на обавезу из те заклетве коју сте положили, немојте да губимо време и наше време и сопствено време. Све чега се сећате дужни сте верно да нам пренесете, ништа не смете да прећутите, ништа не смете да слажете.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нећу ништа да слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, причајте нам све што знате.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Тачно све што ја знам је да сам ја дошао ту са једним пријатељем из Старог Мајдана који је радио са мном у фирми. Значи након тога, и тај пријатељ је, значи прије тога свега смо били код њега кући и он ми је дао ловачки нож, рекао ми је да има нешто да ми поклони, ово, оно, и да има тај нож за мене. Међутим, нисам ловац, ово, оно, али било је то тако вријеме и прихватио сам тај поклон. Онда смо отишли код мене на село кући код родитеља и кад смо се враћали одозго из Батковаца, значи, у Стари Мајдан онда смо свратили ту на пиће, да попијемо пиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја сам тај нож држао озада за хлачама, за каишем, и кад смо ушли у тај кафић, Момир је радио као конобар, дошли смо за шанк и ја сам њему рекао да имам нешто да покажем што сам добио од пријатеља. Ја сам извадио тај нож да му покажем и он је онда у том моменту рекао «немој то вадити», каже, «била је као нека фрка», тако ми је рекао, да је био неки проблем. У том моменту је дошао иза леђа нама, овај Ненад, Нешо и тражио од мене да види тај нож и у том моменту већ га узео горе за оштрицу. Ја кад сам видио да је он пијан сконтао сам да би могли бити ту неки проблеми ја му нисам дао нож, ја сам рекао да пусти, он каже «Дај да видим», ја сам опет

поновио да пусти, он није пустио, ја сам нож извукао из руке, посјекао га и вратио нож за хлаче и ја и тај пријатељ смо изашли ван и отишли из тога мјеста. То је значи моја истина што се тиче те кафане и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао ко је проузроковао ту фрку?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ништа ми није рекао зато што се све то одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега је била фрка?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ништа ми није речено. Ја сам ту био свега можда 3, 4 минута, 5 минута највише, нисмо ни попили пиће, нисмо ни наручили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад остаје ми нејасно како Ви ту причу Мршићеву о некој фрци у кафани повезујете уопште са причом после неколико, не знам, недеља, месеци о томе како се причало да је Малић некога, нешто?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па, након неког извјесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то има везе, разумете?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Након пар дана је мени долазила полиција из Санског Моста и колико се ја сјећам и супруга у мене колико се сјећа, овај, да смо ми ишли по том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: У Сански Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицију?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да су тражили да дамо изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Сад колко је то било након колко времена, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам рекли што да дате изјаве?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па рекли су, тражили су исто изјаву од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесу Вам рекли што да дате изјаву, зашто, због чега? Шта је то било да Ви сад дајете изјаву? То што сте се отимали око ножа, што му Ви нисте дали нож?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Због тога разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би то сад полиција истраживала што Ви неке нисте дали нож да види, разумете?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам рекли зашто Вас питају, испитују?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па, рекли су ми због чега, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога. Због чега због тога?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Због тога је ли Нешо побио те неке људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле није на ратишу него пар дана након тога ту?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: То је било након неког времена, не знам колко је било да нас је полиција позвала, не сјећам се тачно. На ратиште се стално ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Грбић Хусеин и Велић Рефик, ко су ти људи?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Можда кад бих их видио, слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако именом и презименом ништа?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Сад ми име ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџелић Џемал звани Ђемко или Џемко, да ли Вам то име што говори? Ништа?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Доста људи знам из Старог Мајдана, значи доста људи знам али већ по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви рођак са овим Мршићем?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Брат од тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брат од тетке?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно од брата, једно од сестре је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од вас двојице је од брата, један од сестре?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно ваш отац и његова мајка или обрнуто?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Брат и сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш отац и његова мајка брат и сестра?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте ви ту били у тој некој причи пред истражним судијом Војног суда, јесте ли ви ишли можда, саслушавани пред истражним судијом Војног суда у Бања Луци?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пред Кантоналним судом у Бихаћу?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елем, Мршић је сведочио пред истражним судијом Војног суда у Бања Луци?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он тамо каже да сте ви ту били, његов рођак, да сте ви ту били па због тога вас и зовем, када вас је упутио за Малићем и за тим људима?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не сећам се тога да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало после овога Малић одлази до места где су седели ови Муслимани, упорно гледајући Велић Рефика, изводи га вани а ја када сам видео рекао сам Дошеновић Горану да пође за њим?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте излазили напоље?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не, када сам изашао ван, отишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту, је ли било ту неких Муслимана тада кад сте ви?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: И са мном је тај био пријатељ што је био, био је Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Алагић Неџад, звани «Неђко».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, био је он, да ли је било још неких?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки полицијски сат тада? Је ли било слободно кретање?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били припадник неке војске, јесте ли били војно ангажовани или не?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били војно ангажовани, која је то јединица била?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: VI Санска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: VI Санска, а Малић да ли је он био војно ангажован?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Иста јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста јединица. Је ли био тамо Миле Инђић тада те вечери?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био војно ангажован?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Миле Инђић је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Мислим да јесте, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао какву командну функцију?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неку командну функцију?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не знам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како је био обучен те вечери Малић Ненад? Да ли сте га видели уопште?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Видио га јесам, али се не сећам како је био обучен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте се отимали око ножа?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај нож икада био код њега?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све време код вас?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Све време код мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је Малић те прилике био наоружан?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не сећам се, нисам видио да је био наоружан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми да ли сте ви те прилике пили и колико чега?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нисам разумио питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пили те вечери?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тога дана?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте трезни?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је Нешо Малић пио тај дан нешто?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Био је пијан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате то?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па зато што је био уз мене.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је био уз вас?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Видио сам да је пијан и да се чује на алкохол.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се чује?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то чује?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па значи задах.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задах, смрди му, смрди на алкохол?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја. Ја.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да је он нешто тамо пио осим тога што сте рекли да се чује на алкохол?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Нисам видио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се пило у том локалу од пића, да ли се сећате, да ли је било наручивања тура једни другима?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па не знам, ми смо требали ето да попијемо пиће и нисмо га ни попили, а не сећам се јесмо га и наручили уопште.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је надимак и да ли је имао надимак тај ваш брат Мршић Момир?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па неки су га звали Циго, али.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где живи он сада?
СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Негде у Америци сада тренутно.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Господине Малићу имате ви што да га питате?
ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја би имао једно само питање да Горану поставим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да сам ја пришао њему у вези ножа, да се нисам препао, него само да склони нож, а да сам га ухватио ја би се посекао по длану, него преко руке и ништа касније ми се рука завила и немам ништа више да додам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви рекосте и да сте заједно пили, не да је он ту нешто на кратко, него да сте пили заједно?
ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Стајао је за шанком, шта је пио он и друштво ја не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле у том смислу, не заједно вас двојица, него?
ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Било је друштво са њим двојица, тројица још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да су они били и пили, а не да се овако кратко задржао како он рече не зна ни да ли су пиће попили, јесу наручили, али не зна да ли су попили?
ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Ја мислим да је он дуже био, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чујете то он каже у својој одбрани.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Добро, то је његово да каже, али ја знам да је то све било пар минута и да нисмо попили нас двојица ниједно пиће те вечери, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само сам пропустио да питам, је ли био повређен те прилике Малић везано за тај нож, је ли се повредио по руци?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било, опишите нам.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па он кад је држао нож горе ја сам нож извукао и у том моменту се посекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли крварио?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Ја сам га посекао. Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неко превијање или није било потребе да се укаже помоћ?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не сећам се ја сам му само стиснуо руку и у томе сам ја и отишао. Он је остао за шанком, на крају шанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте приметили да ли је ваш брат Мршић Момир нешто у том тренутку радио у односу на њега, да ли му је помагао везано за повреду или није, да ли је, можете ли тога да се сетите?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па не могу да се сетим, али то је било све ту значи на крају шанка, значи ту је био и Момир, ту је био Нешо, ту сам био ја значи, били смо једни уз друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само још ово, јесте ли у контакту неком са Мршићем, где је он?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Он ме једном прије пар година не сећам се тачно, значи од његовог одласка након можда једно годину дана, звао ме негде у поноћ и тад сам разговарао са његовом супругом и са њим сам разговарао, после ме није више никада звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле вас је звао, где је човек?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Звао је из Америке али не знам тачно које и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни адресу ни ништа?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Не, ништа. Нити је долазио уопште, значи како је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити долази?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако. Има ли он некога ближег?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Па има мајку горе код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка, имамо ли ми адресу? Да, контактирали смо из јединице. Тачно, тачно, тако је. Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд? Тражите је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражи трошкове у износу од 6.000,00 (шестхиљада) динара, што се сведоку и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи.

СВЕДОК ГОРАН ДОШЕНОВИЋ: Довиђења. Хвала вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида, наставиће се:

03. и 04.12.2009. године са почетком у 09:30 часова,
судница 4 зграде овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што знате позвали смо за 03. смо позвали ове сведоке оштећене из Босне, имамо потврду да ће доћи изузев овог једног који је, Бећира који је преминуо, дакле ова тројица ће доћи, имамо потврду да ће доћи да саслушамо њих. Мршића евидентно дакле немамо могућности да обезбедимо, према томе завршавамо предмет, спремите завршне речи за 04.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА